

Οι νεραντζιές της Κολοκοτρώνη

Η νεραντζιά είναι ένα οπωρόφυτό δύντρο, μεσοιόνιο μεγέθους, ένα από τα πιο αγαπητά και οικόπιστα δέντρα της πόλης μας. Από όλα τα επιστρεψιδινή είναι το πιο ανθεκτικό. Εξαιτίας τόσο της μηριάς της λίμνας και των ελάχιστων της απαιτήσεων σε νερό, σε φυτωροστασία και βελτιωμένο φύλλο, έχει εδραιωθεί ως το επικρατέστερο δύντρο δεντροφυτούχων των στενών και σκειρών δρόμων της πρωτεύουσας. Αν και δεν είναι ενδημικό είδος, εξειδιάστηκε της μακρόχρονης και συνεχόμενης παρουσίας τους για πάνω από 100 χρόνια στην Αθήνα, μοιάζει οικείο και ταιριαστό στο στικό περιβάλλον. Στην Οδό Κολοκοτρώνη, στο ύψος της παλιάς Βουλής το άρωμα της συνδυάνεται μενοδόκια με καλαϊσθητία τόσο νεοκλασικά κτίρια όσο και προσόφυτες πολυκατοικών. Η υπέροχη και μεγάλης διάρκειας ανοιχτική ανθοφορία της έχει συνθέσει με την προσωπή της Πάσχα γεμίζοντας τους δρόμους και τις γειτονιές με ευωδές μεθυστικές για περίπου ένα μήνα!

Οι κάτοικοι της πόλης έχουν επανειλημμένα προβληματιστεί για το πάσι ματαρούντα χρηματοποιούντας οι τόνι των νεραντζών. Εκτός από το μικρότατα τους για την παραγωγή βρασιώνων επιτρεπούνται και την χρήση τους ως βιομάζα. Έχουν ακούσει όμες για τη δημιουργία μιας ονομασίας προσέλευσης και νεραντζίτης της Αθηνας¹ που θα πρωτοπορεύει σε πράγματα που παρήγανται από τον καρπό της ίδιας ληκού του κουταλιού, ποτό τύπου limoncello και αρωματικά έλαια. Η ίδια πλαισιώντας από μια πρόστια διαχείρισης και βιωσιμότητας που αφορά τη φροντίδα και τη συγκρότηση της συνεργείας ανέργων, αλλά και τη διάθεση τους στους τουριστικούς προσφί-

τούς της χώρας.

Αετοβάλτης
Οικογένεια: Rutaceae
Κονιά Ονομασία: Νεραντζά
Επιστημονική Ονομασία: Citrus aurantium
Προέλευση: ΝΑ Ασία
Φύση: 37°58'18.6"Ν, 23°41'57.8"Ε
Οδός: Κολοκοτρώνη
Κορμός: 20 cm
Υψός: 4 m

*Αυτό που με ώθησε να κάνω τα πορτρέτα των δέντρων που έχουν καταγραφεί είναι το γεγονός ότι πρόκειται για δέντρα που διακοπούν εδώ και χρόνια τους δρόμους της Αθήνας και δύνουν στην πόλη μια ελατική φύγη. Ξένα δέντρα τα οποία ενσωματώνονται στο ελληνικό στυλ και ποικίλα είναι τα δέντρα που φύουνται στην ελληνική κουνιά με δυνατά καλυμματίνα και πεπονώνται καρπούς κουνιάς τους πράγματα.

Εάν οι κάτοικοι αποκεντώνται γιατί απέβαλαν να φωτογραφηθούν τα δέντρα για το συγκεκρινό πρόγραμμα αυτό για κάποιο άλλο αντικείμενο ή φυσικό πρόσωπο, η απάντηση μάλλον καλύπτεται από την μη δική μου να φωτογραφήσω ανθρώπους (παρά τη βλεπτή τους), η σπίλη και με έκανε να στραφώ σε κάπια θεατρικά «άδυτα», ωστόσο ιδιαίτερας ζωντανός: στα δέντρα της πόλης.

Τάκης Σκριβάνος,
“Τα δέντρα που μετανάστευαν
Η Λορέτα Αμηντινή φωτογραφίζει σκέψεις που δεν θα έπρεπε να έχει”,
Athens Voice GR, 13.01.2015

Τα κυπαρίσσια της Καπνικαρέας

Το ορθόκλαδο κυπαρίσσιο είναι ένα δέντρο στενά συνυφασμένο τόσο με την ελληνική φύση όσο και με τη βρυσικευτική και λατρευτική παράδοση. Φυτό πολύ ανθεκτικό, είναι συμβόλιο της αιώνιότητας όπως λέει και η ίδια της επιστημονική ονομασία: “ζει για πάντα”. Για το λόγο αυτό υπάρχει οχεδόν πάντοτε στην πατρίδα μας στον περιβόλου εκκλησιών, βυζαντινών μοναστηρών και συνεχόμενης παρουσίας τους για πάνω από 100 χρόνια στην Αθήνα, μοιάζει οικείο και ταιριαστό στο στικό περιβάλλον. Στην Οδό Κολοκοτρώνη, στο ύψος της παλιάς Βουλής το άρωμα της συνδυάνεται μενοδόκια με καλαιούστια τόσο νεοκλασικά κτίρια όσο και προσόφυτες πολυκατοικών και μεγάλης διάρκειας της εποχής.

Στην Καπνικαρέα οι εμφανείς ρίζες των δύο κυπαρίσσιων στον αυλόγυρο της εκκλησίας μαρτυρούν τις διαφορετικές ιστορίες εποχών και τονίζουν την εξέλιξη της πόλης που εκτείνεται σε βάθος σε πολλοπλά επίπεδα. Ο ρόλος τους διπλά στην εκκλησία είναι συμβολικός και μνημειακός.

Αετοβάλτης
Οικογένεια: Cupressaceae
Κονιά Ονομασία: Κυπαρίσσιο
Επιστημονική Ονομασία: Cupressus sempervirens var. horizontalis
Προέλευση: Ανατολική Μεσογειος χώρες Ιάνη
Φύση: 37°58'35.26"Ν, 23°43'54.05"Ε
Οδός: Καπνικαρέα
Κορμός: 60 cm
Υψός: 20 m

Οι γιακαράντες της Αθηνάς

Η γιακαράντα, αν και ιστορίχευτη στην Αθήνα από την Αμολία για τη δημιουργία του Εθνικού Κήπου περί το 1850 συμπληρώνει πάντα ίσα σύνορα παρουσία στο σήμερα την πόλη, σε αντίθεση με τη νεραντζιά, συντηρείται να απαντάται σε λόγια δεντροσταγότες και μεμονωμένες σπαραξικές φυτεύσεις σε πάρεα και πλατείες. Και αν ανταίται.

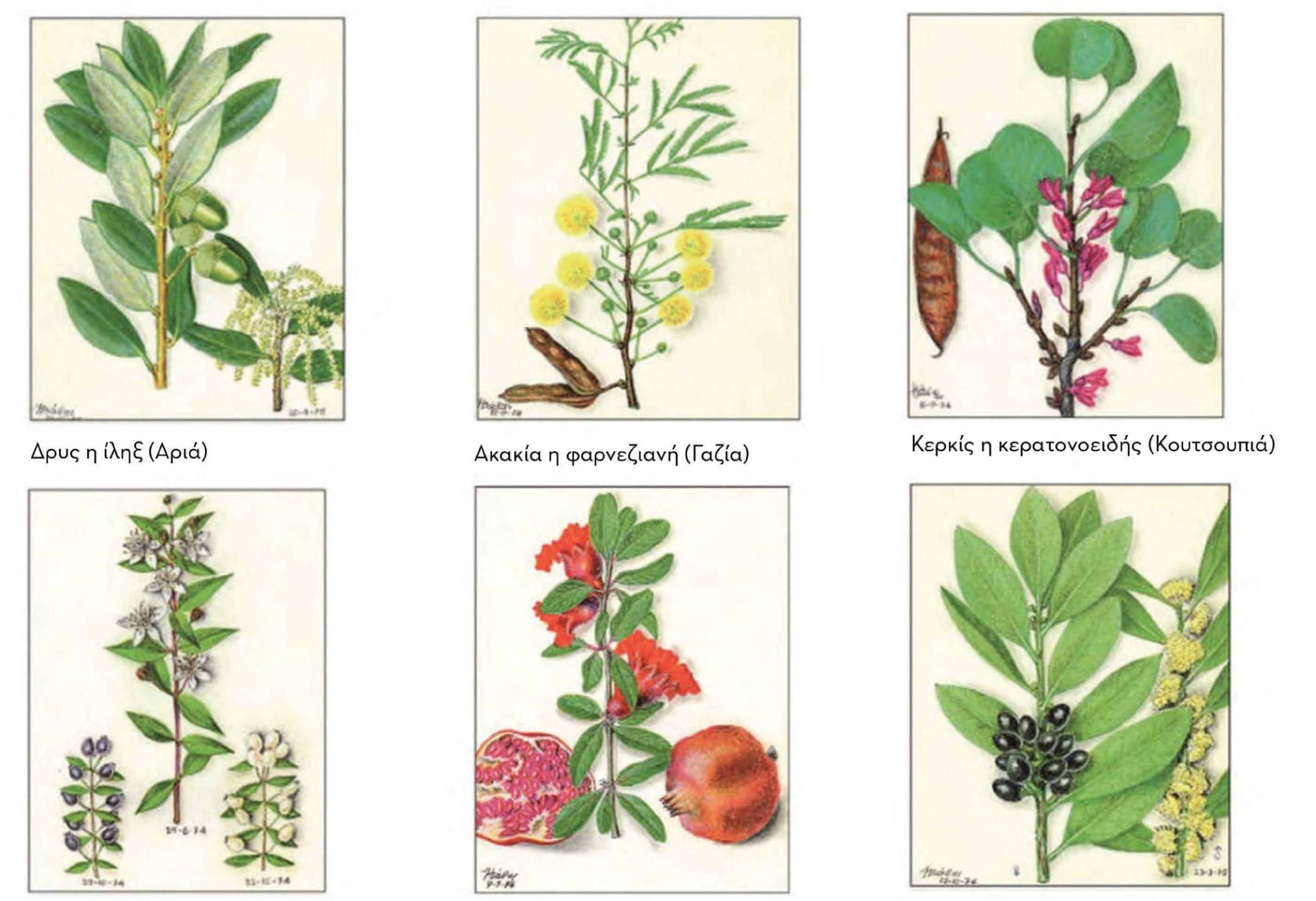
Η γιακαράντα δημόπλευρη δεντροφυτεύσεις τύπου βιουελέρδων, μηνυματικές και εντυπωσιακές που κατεύνουν θέες και ορίζουν μεγαλόπερες διαδρόμους. Οδός Ηρακλής, Οδός Αθηνάς, Ζάππειο. Οι γιακαράντες της οδού Αθηνάς φυτεύηκαν για να οριοθετούν τη θέα της Ακρόπολεως.

Φυλλοβάλτης
Οικογένεια: Bignoniaceae
Κονιά Ονομασία: Γιακαράντα
Επιστημονική Ονομασία: Jacaranda mimosifolia
Προέλευση: Αργεντινή, Βολιβία
Φύση: 37°58'39.60"Ν, 23°43'33.31"Ε
Οδός: Αθηνάς
Κορμός: 60 cm
Υψός: 14 m

„Δρόξις με μεγάλη προσοχή τη μαρούχηρη επιχείρηση για την εγκατάσταση δεντροφυτών με γιακαράντες, στην οδό Αθηνάς.

Τα παζιζόμενα της γίνονται από τα περιπέτεια στην πόλη της Αθήνας. Τα δέρματα κάνουν από τα παζιρά τους, στη θέση των πράσινων. Ο δρόξις αναγενεί. Καταστήματα με φτερώματα πρόσωπα και γρήγορες ψυγάνια δέλταντα ποντίγκες, σε άλλες θέσεις φύτευσης- Καροτάκια των καταστημάτων, αδανώρτια φροτεκφροτέρων και πελεάν, την μέρα. Τη νύχτα, καταδύεις κυρίες που προσέφεραν διάφορες υπηρεσίες στην περιοχή στηρίζοντας στους πασαράλους των δέντρων για την φετινιάθηρη γειτώνωση.

Απότομοι και αιωνίστες σε βάθος των κεφαλών δέντρων γιαράντες σίγουρα αποτελούνται πιέσιμα της επονοματικής θρησκευτικής παραδόσεως. Σε κάθε δέντρο γίνονται πράσινες φρυγανιές, μέρια με συνηθίσθινθο χρήστες πολίτες της οδού Αθηνάς και συμφιλιωμένων με την ιδέα για την ανάγη της επιβίωσης των δέντρων γιακαράντας.”
Δ. Παπαδήμας
“Ομορφη ιστορία Πρασίνου... Η ιστορία της Γιακαράντας”
biokrios.blogspot.gr, 09/06/2015

Τα φυτά της αρχαίας Αγοράς

Καταπράσινος αρχαιολογικός χώρος σήμερα, χώρος συνάθροισης και διενέργειας του δημόσιου βίου στην αρχαία Αγορά. Συχνά γεννάται το ερώτημα: η βλάστηση αυτή είναι φυσική; Πρόσφερται από τα φυτά που υπήρχαν στην αρχαία Αγορά;

Στην αρχαιότητα τον τοπίο αποτελείται από την παρουσία της ελληνικής φύσης. Ο Ralph Griswold, αμερικανός αρχαιότητας και τονισμός της ανέλαβε το δύνατον εγχέιριμα και διάλεξε τον Μανώλη Βάθη, γεωπόνο και επίτιμο διδάκτωρ του Γεωπονικού Πανεπιστημίου να τον βοηθήσει στην έργο του οποίος γνώριζε ιρίστια την ελληνική λιλόρδα. Βελανδίδες, μυρτές, σχίνα, πέυκα, ιρίδες, γκλουτουλάριες, ροδίες, κουμαρίες επιλέχθηκαν να φυτεύονται εδώ, ακριβώς για να αποδειξεί πιστά η ελληνική φύση. Διυτυχώς, η μετέπειτα συντήρηση του χώρου περήφερε ελάχιστες εξαγρίες και μόνο κάποιες σποραδικές φυτεύσεις που επέζησαν μαρτυρώντας την άλητη προστάσιά τους.

Η ταυτότητα του τοπίου είναι ένα θέμα που απαγορεύει ποικιλοτρόπως. Ο Δημήτρης Πικιώνης στο σχέδιομά του λόγω του ψηλού που Φιλοπάτωνε πεπλέεις να φυτεύονται διαφορετικά είδη όπως η λόχια χορίς και χρησιμοποιηθείσες διάταξης ή περιορισμένες στην οικολογική ισορροπία του συστήματος και οι διαφορετικές απαιτήσεις σε νέρο και στη συντήρηση τους μπορεί να επιβαρύνει και πολλές φορές να καταστρέψει την οικοτόπια σε πάρεα και πλατείες.

Τα φυτά τα οποία εισχωνται σε βάθος των κεφαλών δέντρων γιαράντες σίγουρα αποτελούνται πιέσιμα της επονοματικής θρησκευτικής παραδόσεως. Σε κάθε δέντρο γίνονται πράσινες φρυγανιές, μέρια από την παραδόση της Αθηνάς.

Είναι ο νόμος προσών που προσδιδείται των Ελληνικών χώρων, προσαρμόζεται στο Ελληνικό οικολόγιο και ιστορικό περιβάλλον και εξουσιοδοτεί επιτόχιο το όφινο φυτό όλων της πλουσίας ελληνικής χλωρίδας.

Τέτοια δε φυτά ήδη δύσκολα να εξευρεθούν, ως μη παραγόμενα εις την περιοχή της Αθηνάς λεπτούς πράσινους φρυγανιές της παραδόσεως. Παν-Ανατολική διάταξη την μεταφέρει στην οπαδόθρη της οδού Αθηνάς και θάμνοιν, το δικαίωμα εξαντλήσεως των οποίων παρέχεται εις ημές η διασκέψη του Υπουργείου Γεωργίας.

Εμμανουήλ Βάθης,
“Τα φυτά του πάρκου της Αρχαίας Αγοράς”,
Εκδόσεις Γεωπονικού Πανεπισ